

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7590

гр. София, 11.09.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в закрито заседание на 11.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

като разгледа дело номер **7804** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/. Образувано е по жалба на И. Л. Й. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПAM/ с № 2309/26.07.2023г., издадена от младши автоконтрольор при 03-та група, 2-ри сектор, ОПП - СДВР. С нея на основание чл. 171, т.2 б. "А" от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка – временно спиране от движение на МПС – лек автомобил А. Q7, с ДК [рег.номер на МПС] , до отстраняване на констатирана неизправност - страничните стъкла на автомобила са облепени с тъмно фолио, ограничаващо видимостта.

По делото е постъпила молба от 11.09.2023г. от жалбоподателя Й. чрез адв. М. В., с която е направено искане за спиране изпълнението на оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка 2309/26.07.2023г., издадена от младши автоконтрольор при 03-та група, 2-ри сектор, ОПП - СДВР. Молбата е обоснована с факта, че жалбоподателят работи в „Радиоплей Медия“ АД, като същият отговаря за киберсигурността и осигурява същата както в офисите на фирмата, така и във всички точки на излъчване на радио услуги в страната и му се налагат чести пътувания с личния автомобил. Представя документите, свързани с трудовата му ангажираност, както и решение на ТЕЛК. Твърди, че може да изгуби работата си вследствие на мярката. Това щяло да доведе до тежки последици за здравето му, поради липса на средства.

Съдът след като се запозна с доказателствата по административната преписка намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране, е процесуално допустима, като подадено в срок, от активно легитимно лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане на ПAM, т. е. във висящ процес по оспорване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е НЕОСНОВАТЕЛНО по следните съображения:
Съгласно приложимата разпоредба на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презюмира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия.

В конкретния случай принудителната административна мярка е наложена въз основа на АУАН серия ГА № 257154/26.07.2023 г., с който е установено, че е налице извършено нарушение на чл. 105, ал. 1 от ЗДвП, който забранява ограничаване на видимостта през челното, задното и през страничните стъкла на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя, както и намаляване на прозрачността им. Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда. Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на жалбоподателя е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно.

В случая жалбоподателят излага аргументи, в насока, че в конкретния случай е налице възможност да настъпят значителни и труднопоправими вреди по смисъла на чл. 166, ал. 2 от АПК. Конкретно е посочено, че ще бъде сериозно затруднен да изпълнява трудовите си задължения, тъй като същите са свързани с непрекъснато пътуване с личния му автомобил, който е предмет на процесната заповед и това би могло да доведе до прекратяване на трудовите му правоотношения. Съдът намира, че в случая интересите на жалбоподателя са непротипоставими на защитения от законодателя обществен интерес - да се осигури животът или здравето на гражданите, което означава, да се защитят особено важни държавни и обществени интереси. Посочените от лицето вреди нямат характер на значителни и трудно поправими вреди, които да обуславят спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорената ПАМ. Същите могат да се предотвратят от жалбоподателя и по друг начин

– чрез ползване на друг автомобил. Тоест, те не са в пряка и непосредствена причинна връзка с допуснатото предварително изпълнение на заповедта и не биха били в резултат от него.

Посочените от лицето вреди не са противопоставими на презюмирания обществен интерес от предварителното изпълнение на издадената ПАМ. Заповедта е издадена във връзка с констатирана техническа неизправност на автомобила по см.а на чл. 10, ал. 1, т. 6, б. В от ППЗДвП, във връзка с правило 43 на Икономическата комисия за Европа на ООН за единни технически предписания за колесните превозни средства, оборудване и части, които могат да се монтират и/или да се използват на колесните превозни средства и условията за взаимно признаване на одобренията, получени въз основа на тези предписания. Твърди се установена неизправност на автомобила, спрямо когото е приложена мярката, което винаги е свързано с особено важен обществен интерес – защита на безопасността на движението по пътищата. Обоснованият от жалбоподателя личен интерес не може да се противопостави на значимостта на защитения.

По изложените съображения, съдът приема искането за неоснователно и реши, че следва да го остави без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд София- град, 78-ми състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на И. Л. Й., ЕГН [ЕГН] чрез адв. М. В. – САК, ЗА СПИРАНЕ НА ПРЕДВАРИТЕЛНОТО ИЗПЪЛНЕНИЕ на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ с № 2309/26.07.2023г., издадена от младши автоконтрольор при 03-та група, 2-ри сектор, ОПП - СДВР, с която на основание чл. 171, т.2 б. "А" от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка – временно спиране от движение на МПС до отстраняване на неизправността.

Определението може да се обжалва с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението, чрез Административен съд-София-град до Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: